

A Tanács 2012. május 11-i következtetése az oktatásból és képzésből kilépő végzettek foglalkoztathatóságáról

(2012/C 169/04)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

TEKINTETTEL:

- a Tanács 2009. május 12-i, az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló következtetéseire⁽¹⁾, amelyben a Tanács – mivel kívánatos, hogy az oktatás és a képzés révén növekedjen a foglalkoztathatóság a jelenlegi és a jövőbeli munkaerő-piaci kihívásoknak való megfelelés érdekében – felkérte a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy vonatkozó európai referenciaértékre,
- a szakoktatás és -képzés területén való fokozott európai együttműködés 2011–2020-as időszakra vonatkozó prioritásaival kapcsolatban a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által 2010. november 18-án elfogadott következtetésekre⁽²⁾, amelyekben az szerepel, hogy a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk az oktatási és képzési szolgáltatók, a szociális partnerek és más érdekelték közötti partnerségeket annak érdekében, hogy a munkaerő-piaci igényekre vonatkozó információk hatékonyabban jussanak el az érintettekhez, valamint hogy nagyobb mértékű összhang valósuljon meg ezen igények, valamint a tudás, a készségek és a kompetenciák fejlesztése között,
- az oktatásnak és a képzésnek az Európa 2020 stratégia végrehajtásában játszott szerepéről szóló, 2011. február 14-i tanácsi következtetésekre⁽³⁾, amelyekben a Tanács rámutatott, hogy a foglalkoztathatóság fokozása szempontjából nagy jelentőséggel bír a tanulási eredményeken alapuló képesítési rendszerekre való átállás, valamint a nem formális és informális tanulás keretében megszerzett készségek és kompetenciák kiterjedtebb elismerése,
- az Európa 2020 stratégia „Új készségek és munkahelyek menetrendje: Európa hozzájárulása a teljes foglalkoztatottsághoz” elnevezésű kiemelt kezdeményezésére, amelynek célja az oktatási és képzési rendszerek eredményeinek javítása, valamint a fiatalok felvértezése a munkaerő-piaci igényeknek megfelelő készségekkel és kompetenciákkal,
- az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek a fiatalok foglalkoztatásának előmozdításával történő megvalósításáról szóló, 2011. június 17-i tanácsi következtetésekre⁽⁴⁾, amelyekben a Tanács hangsúlyozta, hogy az Európai Szociális Alapnak fontos szerepe van a fiatalok foglalkoztatási kilátásainak és készség szintjének javításában, valamint az

azt célzó szakpolitikák nemzeti, regionális és helyi szintű végrehajtásában, hogy a fiatalok előtt jobban megnyíljon a munkaerőpiac és nőjön a foglalkoztathatóságuk,

- a felsőoktatás modernizációjáról szóló, 2011. november 28-i tanácsi következtetésekre⁽⁵⁾, amelyekben a Tanács szorgalmazta, hogy erősítsék a kapcsolatokat a felsőoktatási intézmények, a munkaadók és a munkaerő-piaci intézmények között annak érdekében, hogy a tanulmányi programok jobban megfeleljenek a munkaerő-piaci igényeknek, hogy a készségek jobban igazodjanak a munkahelyi elvárásokhoz, valamint hogy olyan aktív munkaerő-piaci politikák jöjjenek létre, amelyek célja a végzettek foglalkoztatásának előmozdítása,
- a 2012. évi éves növekedési jelentésre⁽⁶⁾, amelyben a tagállamok felszólítást kapnak, hogy támogassák mindenekelőtt a fiatalok munkába állását, méghozzá többek között a színvonalas tanuló-szerződéses gyakorlati képzések és a gyakornoki szerződések előmozdításával, valamint azáltal, hogy az oktatási és képzési rendszereiket a munkaerő-piaci feltételekhez és készségigényekhez igazítják,
- az Európai Tanács tagjainak 2012. január 30-i nyilatkozatára⁽⁷⁾, amelyben a nyilatkozattevők felszólítanak a foglalkoztatásnak, különösen a fiatalok foglalkoztatásának az ösztönzésére. A nyilatkozat szerint ennek keretében elő kell segíteni, hogy a fiatalok munkatapasztalatot szerezzenek és jelen legyenek a munkaerőpiacon: azt a célt kell kitűzni, hogy a fiataloknak néhány hónappal a tanulmányaik elvégzését követően lehetőségük legyen arra, hogy elhelyezkedjenek a megfelelő munkakörben, továbbtanuljanak, illetve tanuló-szerződéses gyakorlati képzésen vagy szakmai gyakorlaton vegyenek részt,

EMLÉKEZTETVE ARRA, HOGY:

- annak biztosítása, hogy a fiatalok megszerezhessék az uniós munkaerőpiacra való zökkenőmentes bejutásukhoz szükséges ismereteket, készségeket és kompetenciákat, valamint hogy javíthassák életpálya-kilátásaikat, most fontosabb, mint valaha, hiszen a fiatal álláskeresők száma folyamatosan és meredeken emelkedik,
- a jelenlegi gazdasági válság még jobban megvilágítja az oktatás jelentőségét az iskola és a munka világa közötti átmenetben. Döntő fontosságú, hogy a fiatalok az oktatási és képzési rendszerekből kilépve a lehető legmegfelelőbb támogatással rendelkezzenek az első állásuk megszerzéséhez. Ha egy fiatal munkanélkülivé válik, illetve ha sokat kell várnia a munkaerőpiacra való bekerülésre, hosszú távon is káros hatásokat okozhat a későbbi munkaerő-piaci boldogulás, a jövedelem vagy a családalapítás szempontjából. Ez pedig kockára teheti az oktatásukba és képzésükbe

⁽¹⁾ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

⁽²⁾ HL C 324., 2010.12.1., 5. o.

⁽³⁾ HL C 70., 2011.3.4., 1. o.

⁽⁴⁾ 11838/11.

⁽⁵⁾ HL C 372., 2011.12.20., 36. o.

⁽⁶⁾ 17229/11 + ADD 1, ADD 2 és ADD 3.

⁽⁷⁾ SN 5/12.

irányuló, köz- illetve magánforrásokból származó befektetések megtérülését, ami a társadalom egészére nézve veszteséget jelent. Ez különösen igaz a demográfiai problémákat tekintve, amelyek következtében még nagyobbá válik a nyomás az egyre kevesebb európai fiatalon, hogy gyorsan és eredményesen foglalja el a helyét a munkaerőpiacon,

- ha meghatározzuk a foglalkoztatott végzettségre ⁽¹⁾ vonatkozó referenciaértéket ⁽²⁾, amely az oktatásból és képzésből a munkaerőpiacra való átmenetre összpontosít, azzal lehetővé válik az „Oktatás és képzés 2020” keretrendszerén belül szakpolitikai eszmecserét tartani azon intézkedésekről, amelyek a végzettségek foglalkoztathatóságának növelését célozzák,

FIGYELEMBE VÉVE, HOGY:

- a foglalkoztatott végzettségek aránya, vagyis az 1, 2 vagy 3 évvel a referenciaév előtt végzett foglalkoztatott népességnek a teljes, jelenleg oktatásban vagy képzésben részt nem vevő 20–34 éves korosztályban képviselt aránya csaknem 4,5 százalékponttal csökkent 2008 (81 %) és 2010 (76,5 %) között,
- már jelenleg is elegendő adat áll rendelkezésre annak figyelemmel kísérésére, hogy az oktatásból és képzésből kikerülő végzettségek mennyire foglalkoztathatók, tehát ennek következtében sem a tagállamok, sem az Eurostat számára nem merülnek fel további adminisztratív terhek ⁽³⁾,

ELISMERI, HOGY:

- a foglalkoztathatóság – vagyis azon tényezők összessége, amelyek lehetővé teszik az egyén számára a foglalkoztatottság felé történő előrehaladást, a munkába állást, a foglalkoztatottság állapotának fenntartását és az életpályán való előrehaladást – összetett kérdés, amely az egyén személyes tulajdonságain, készségein, attitűdjén és motivációján kívül olyan egyéb külső befolyásoló tényezőktől is függ, amelyek kívül esnek az oktatási és képzési politika hatáskörén, ideértve például a munkaerő-piaci szabályozást, a demográfiai folyamatokat, a gazdaság szerkezetét és az általános gazdasági helyzetet,
- a foglalkoztathatóság növelésének szakpolitikai kérdésében valamennyi közgazdasági szerv érintett, közöttük az oktatá-

⁽¹⁾ E szöveg alkalmazásában a „végzet” szó minden olyan személyre vonatkozik, aki legalább felső középfokú vagy nem felsőfokú poszt-szekunder (ISCED 3 – ISCED 4, az ISCED 3 C short kivételével), illetve felsőfokú (ISCED 5 és 6) végzettséggel került ki az oktatásból vagy képzésből.

⁽²⁾ Ahogyan az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés 2009. évi stratégiai keretrendszerében is szerepel, ez a referenciaszint az európai átlagteljesítményre vonatkozik, és nem tekintendő az egyes országok által elérendő konkrét célértéknek, hanem olyan kollektív célkitűzésnek, amelynek eléréséhez a tagállamoknak hozzá kell járulniuk (HL C 119., 2009.5.28., 7. o.).

⁽³⁾ Towards a Benchmark on the Contribution of Education and Training to Employability: (Methodological note EUR 24616 EN 2011) (Az oktatásnak és a képzésnek a foglalkoztathatósághoz való hozzájárulására vonatkozó referenciaérték meghatározása: [Módszertani feljegyzés EUR 24616 EN 2011]).

sért és képzésért, valamint a foglalkoztatásért felelős szervek is. Európai szinten a kérdés az Európa 2020 stratégiához és az „Oktatás és képzés 2020” kerethez is kapcsolódik,

- az oktatásnak és a képzésnek a fiatalok foglalkoztathatóságával kapcsolatos szerepét részben lefedik az Európa 2020 stratégia vonatkozó kiemelt céljai és az „Oktatás és képzés 2020” keretben kidolgozott referenciaértékek, például a felsőfokú végzettséggel rendelkezőkre, az oktatást és a képzést korán elhagyókra, az egész életen át tartó tanulásban részt vevő felnőttekre, valamint az olvasásban, matematikában és a természettudományokban gyengén teljesítőkre vonatkozó arányok,
- a jelenlegi nyomon követési keret azonban még nem terjed ki az oktatás és képzés és a munka világa közötti átmenetre. Ebben a szakaszban az oktatási és képzési rendszerek például az alábbiak révén járulhatnak hozzá a végzettségek foglalkoztathatóságához: pályaaorientáció és tanácsadás, az oktatási és képzési intézmények, valamint az érdekelt felek közötti szorosabb kapcsolatok, a tantervek hozzáigazítása a munkaerő-piaci igényekhez, a vállalkozói készségekre irányuló oktatás erősítése, a vállalatoknál biztosított helyek, a tanulási eredményekről szóló átláthatóbb információk, a munkaerő-piaci készségigényeknek jobban megfelelő oktatási és képzési politikák, valamint annak ösztönzése, hogy valamennyi fiatal az általános felső középfokú végzettség megszerzése után is folytassa tanulmányait. Szintén figyelemmel kell fordítani a sajátos igényű fiatalok munkaerő-piaci foglalkoztathatóságára,

- a foglalkoztatott végzettségek arányára vonatkozó európai referenciaérték meghatározásával könnyebben lehetne kidolgozni olyan oktatási és képzési szakpolitikákat, amelyek javítják az iskola és a munka világa közötti átmenetet, és segítenek növelni a sikeresen munkába állók arányát. A foglalkoztatott végzettségek arányát megmutató európai referenciaérték, amely kiegészülne az olyan minőségi szempontok megfelelő elemzésével, mint például a tudás, a készségek és a kompetenciák, valamint az iskola elhagyását követő három évben betöltött állások közötti megfelelés, szintén hozzájárulna az oktatás és a munka világa közötti átmenettel foglalkozó oktatási és képzési politikákkal kapcsolatban folytatott európai együttműködés fokozásához is. Segítségével továbbá könnyebben figyelemmel lehetne kísérni azokat az eredményeket, amelyeket a tagállamok a frissen végzettségek foglalkoztathatóságának növelése terén értek el, továbbá jobban meg lehetne határozni a bevált gyakorlatokat és támogatni lehetne a társaktól való tanulásra irányuló kezdeményezéseket,

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

figyelembe véve az egyes tagállamok különböző helyzetét,

1. tagállami szinten hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek célja, hogy az e következtetések mellékletében szereplő európai referenciaérték megvalósítása érdekében fokozzák az oktatási és képzési rendszerből kilépő végzettségek foglalkoztathatóságát, miközben az iskolai végzettség és a betöltött állások közötti megfelelést is előmozdítják;

2. a meglévő források és eszközök segítségével kövessék nyomon az oktatásból és képzésből kilépő foglalkoztatott végzetek arányának alakulását annak érdekében, hogy nagyobb mértékben alapuljon tényeken az iskola és a munka világa közötti átmenetre vonatkozó szakpolitikák alakítása (lásd a mellékletet);
3. ösztönözzék a foglalkoztathatóságot, a mobilitást és az egész életen át tartó tanulást támogató uniós programok, eszközök és keretek – például az Europass, a Youthpass, az EQF, az ECTS, az ECVET és az EQAVET – megvalósítását és használatát;
4. fokozzák az oktatási és képzési intézmények, valamint az érdekelt felek által a munka világában helyi, regionális és nemzeti szinten folytatott együttműködést annak érdekében, hogy az iskola és a munkaerőpiac közötti átmenet első szakaszában előmozdítsák a tanulószereződéses gyakorlati képzéseket, a szakmai gyakorlatokat és a vállalatoknál biztosított helyeket;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. vizsgálja meg – mindenekelőtt az éves oktatási és képzési figyelőt, valamint az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének végrehajtásáról szóló közös jelentést felhasználva –, hogy milyen mértékben sikerül elérni a kitűzött európai referenciaértéket.

Az oktatási és képzési figyelő a korai iskolaelhagyókra vonatkozó európai referenciaértékkel kapcsolatban is tájékoztatást fog nyújtani, bár a kitűzött célérték e célcsoportra nem vonatkozik;

2. fokozza a foglalkoztathatóságot szolgáló oktatási és képzési szakpolitikák kidolgozása terén végzett európai együttműködést azáltal, hogy elemzi és figyelemmel kíséri az ilyen jellegű oktatást és képzést, így például:

— vizsgálja meg az oktatási és képzési szakpolitikáknak az iskola és a munka világa közötti átmenetre gyakorolt konkrét hatását,

— elemezze az első állások minőségét annak alapján, hogy az iskolai végzettség és a munka tartalma mennyiben felel meg egymásnak, ideértve a tudás, a készségek és a kompetenciák, valamint az iskola elhagyását követő három évben betöltött állások közötti megfelelést is;

3. szorosan működjön együtt az egyéb érintett nemzetközi szervezetekkel, így például az ILO-val, az OECD-vel és az UNESCO-val, és ennek keretében cseréljen elemzéseket és szakértelmet a végzeteknek a munka világába való átmene-tével kapcsolatban;

ÉS FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. a kvantitatív nyomon követést kiegészítendő és a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalt megerősítendő, gyűjt-senek kvalitatív információkat is, és keressenek példákat a bevált gyakorlati megoldásokra, és ennek keretében első-sorban a meglévő forrásokra hagyatkozzanak, beleértve az „Oktatás és képzés 2020” jelentéstételi mechanizmusait is;

2. Hozzanak létre szakértői csoportot az iskola világából a munka világába való átmenetre vonatkozóan, és ennek kere-tében azonosítsák az iskola világából a munka világába való zökkenőmentes átmenettel kapcsolatos bevált tagállami gyakorlatokat, hozzájárulva ezzel az „Oktatás és képzés 2020” prioritásainak megvalósításához. A szakértői csoportnak a tagállamok által kijelölt nemzeti szakértőkből, valamint az érintett szociális partnereket képviselő, a Bizottság által kijelölt szakértőkből kell állnia, és a szubszi-diarítás elvének tiszteletben tartása mellett

- i. meg kell vizsgálnia, hogy a végzetek foglalkoztathatósá-gának növelése érdekében miként lehetne több gyakorlati elemet beilleszteni az oktatási és képzési rendszerekbe, ideértve például az alkalmazott tanulást és a duális okta-tást;

- ii. a Foglalkoztatási Bizottságnak a mutatókkal foglalkozó csoportjával és a mutatókkal és referenciaértékekkel foglalkozó állandó csoporttal szorosan együttműködve meg kell vizsgálnia, hogy milyen mutatók alapján lehetne a leginkább megállapítani, hogy mely oktatási és képzési politikákkal növelhető a végzetek foglalkoztathatósága;

- iii. az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keret végrehajtá-sáról szóló jelentésben 2014 végéig jelentést kell tennie a Tanácsnak az elvégzett munkáról;

3. az oktatás és képzés, valamint a foglalkoztatás területével foglalkozó megfelelő szervekkel (többek között a Foglalkoz-tatási Bizottsággal) együttműködve dolgozzanak ki az oktatás és a munka világa közötti átmenetre vonatkozó olyan tevé-kenységeket, amelyek a társaktól való tanuláson alapulnak.

MELLÉKLET

**Az európai átlagteljesítményt meghatározó foglalkoztathatósági referenciaszint
(„európai referenciaérték”)**

az oktatásból és képzésből kilépő foglalkoztatott végzetek aránya

A tagállamok 2009-ben megállapodtak arról, hogy az európai átlagteljesítményre vonatkozó referenciaszinteket („európai referenciaértékek”) kell megállapítani – az elért eredmények nyomán követésének és a kihívások meghatározásának eszközeként, valamint hozzájárulva a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalhoz –, támogatandó az általuk 2009. május 12-én elfogadott, az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről szóló tanácsi következtetésekben ⁽¹⁾ foglalt célkitűzéseket. Akkor öt európai referenciaértékről született megállapodás, és a Bizottság felkérést kapott, hogy nyújtson be javaslatot további – köztük a foglalkoztathatóságra vonatkozó – referenciaértékekre.

A tagállamok megvizsgálták a 2011. május 24-i bizottsági szolgálati munkadokumentumot ⁽²⁾, és ennek alapján megállapodnak az oktatásból és képzésből kilépő foglalkoztatott végzetek arányára vonatkozó alábbi referenciaértékben. Ez a referenciaérték kiegészíti a 2009. májusban elfogadott referenciaértékeket, valamint a tanulási célú mobilitásra vonatkozó, a Tanács által 2011. novemberben elfogadott referenciaértéket ⁽³⁾. A referenciaértékek csak már meglévő, összehasonlítható adatokon kell alapulnia, és figyelembe kell vennie a tagállamok különböző kiindulási helyzetét és azt, hogy az egyes tagállamoknak milyen lehetőségeik vannak a teljesítménynek az oktatási és képzési politikák révén történő növelésére. A referenciaérték nem tekintendő az egyes országok által 2020-ig elérendő konkrét célértéknek. A tagállamok ehelyett arra kapnak felkérést, hogy vizsgálják meg nemzeti prioritásaik alapján és a változó gazdasági körülmények figyelembevételével, hogyan és milyen mértékben tudnak a nemzeti intézkedésekkel hozzájárulni az alábbi területre vonatkozó európai referenciaérték együttes eléréséhez.

Az oktatásból és képzésből kilépő foglalkoztatott végzetek arányának referenciaértéke

A foglalkoztathatóság – vagyis azon tényezők összessége, amelyek lehetővé teszik az egyén számára a foglalkoztatottság felé történő előrehaladást, a munkába állást, a foglalkoztatottság állapotának fenntartását és az életpályán való előrehaladást – összetett kérdés, amely az egyén személyes tulajdonságain, készségein, attitűdjén és motivációján kívül olyan egyéb külső befolyásoló tényezőktől is függ, amelyek kívül esnek az oktatási és képzési politika hatáskörén, ideértve például a munkaerő-piaci szabályozást, a demográfiai folyamatokat, a gazdaság szerkezetét és az általános gazdasági helyzetet.

A fentiek alapján, annak érdekében, hogy meg lehessen határozni, hogy az oktatási és képzési politikák hogyan segíthetnek növelni a sikeresen munkába állók arányát, valamint azoknak a végzeteknek ⁽⁴⁾ a munkaerő-piaci foglalkoztathatóságát, akik jelenleg nem vesznek részt oktatásban vagy képzésben, a tagállamok az alábbi referenciaértékben állapodnak meg:

2020-ig legalább 82 %-ra kell emelkednie azon foglalkoztatott végzetek ⁽⁵⁾ arányának (20–34 éves korosztály) ⁽⁶⁾, akik a referenciaévtől számított három éven belül léptek ki az oktatási és képzési rendszerből (a 2010. évi 76,5 %-os arány helyett) ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ HL C 119., 2009.5.28., 7. o.

⁽²⁾ 10697/11.

⁽³⁾ HL C 372., 2011.12.20., 31. o.

⁽⁴⁾ E szöveg alkalmazásában a „végzett” szó minden olyan, a 20–34 éves korosztályhoz tartozó személyre vonatkozik, aki legalább felső középfokú vagy nem felsőfokú posztsekunder (ISCED 3 – ISCED 4, az ISCED 3 C short kivételével), illetve felsőfokú (ISCED 5 és 6) végzettséggel került ki az oktatásból vagy képzésből.

⁽⁵⁾ Az oktatás 1997-ben készült egységes nemzetközi osztályozási rendszere (ISCED) hét tág kategóriába sorolta az oktatási tevékenységeket. Ezek közül az ISCED 0–2 szintek és az ISCED 3C short szint jelenti az alsó középfokú oktatást. A 2020-as cél megfelelő szintjeinek becslésekor csak a végzetek két kategóriáját vették figyelembe: a felső középfokú végzettséggel rendelkezőket (ISCED 3) és a nem felsőfokú posztsekunder végzettséggel rendelkezőket (ISCED 4), valamint a felsőfokú végzettséggel rendelkezőket (ISCED 5 és 6). A végzeteket arra kell ösztönözni, hogy az általános felső középfokú végzettség (ISCED 3A) megszerzését követően vegyenek részt további oktatásban és képzésben. A felső középfokúnál alacsonyabb végzettséggel (ISCED 0–2 és ISCED C3 short) rendelkező végzetek csoportját azért nem vették figyelembe a cél megállapításakor, mert az e kategóriába tartozó minta mérete csekély volt (a 20–34 éves korosztályban kevesen voltak azok, akik a felső középfokú végzettségnél alacsonyabb szinten hagyták el nemrög az iskolát), továbbá mert a tagállamok már 2003-ban megállapodtak abban, hogy 10 % alá csökkentsék az oktatást és képzést idő előtt elhagyók számát a 18–24 éves korosztályban (ezt a célt az Európa 2020 stratégia is megerősítette).

⁽⁶⁾ Azért lett az alsó korhatár 20 év, hogy a korosztály-kategória illeszkedjen az Európa 2020 stratégia foglalkoztatással kapcsolatos kiemelt céljával bevezetett új korosztályhoz (20–64 évesek). Mivel a tanulók többsége Európa-szerte 18 és 20 éves kora között fejezi be a felső középfokú (ISCED 3, az ISCED 3C short kivételével), illetve nem felsőfokú posztsekunder (ISCED 4) tanulmányait, ez az alsó korhatár várhatóan lehetővé teszi e csoport foglalkoztathatóságának elemzését 1, 2 és 3 évvel végzettségük megszerzését követően. A felső határ pedig azért lett 34 év, hogy összhangban álljon a felsőfokú végzettséggel rendelkezőkre vonatkozó jelenlegi referenciaértékkel, amelyet a 30–34 éves korosztályban vizsgálnak. Ez a felső határ ezért szintén alkalmasnak tűnik arra, hogy optimális mértékben lefedje a felsőfokú végzettséget frissen megszerzett csoportot (ISCED 5–6).

⁽⁷⁾ Az 1, 2 vagy 3 éve végzett foglalkoztatott népességnek a teljes, jelenleg oktatásban vagy képzésben részt nem vevő 20–34 éves korosztályban képviselt aránya. Az oktatás vagy képzés bármilyen formájában részt vevő egyének nem számítanak bele ebbe az arányba annak biztosítása érdekében, hogy a csoport foglalkoztathatósága ne módosuljon azáltal, hogy az egyén jelenleg aktualizálja/növeli készségeit. Mivel hiányoznak a longitudinális adatok a végzetek foglalkoztatáshoz vezető útjának precíz mérésére, a végzettség megszerzését követő három év végének átlagát veszik figyelembe. Ez a megközelítés segít kiegyenlíteni azon rövid munkanélküliségi időszakok esetleges hatását, amelyek a foglalkoztatás kezdeti éveiben általánosak.

A cél uniós átlagban értendő, és nem jelent nemzeti célt az egyes tagállamok számára.

A referenciaérték lehetővé teszi a speciális alkategóriák szerinti bontást. Mindenekelőtt az ISCED ⁽¹⁾-szintekkel, az oktatási irányokkal, valamint az oktatási és képzési területekkel kapcsolatos adatokra épülő bontást kellene megvalósítani, ami lehetővé tenné többek között az általános, illetve szakoktatási vagy -képzési rendszerből kilépő, felső középfokú végzettséggel rendelkezők, valamint a felsőoktatásban végzetek teljesítménye közötti, az oktatási és képzési terület szerinti különbségtételt.

Ezenkívül célszerű elemezni azt is, hogy az oktatási és képzési területeknek és szinteknek mennyire felelnek meg azok az állások, amelyeket a végzetek a munkában töltött első éveikben töltenek be, és ennek során az iskolai végzettségre vonatkozó ISCED-kategóriákra lehetne hagyatkozni.

A fenti referenciaértéket a tagállamok és a Bizottság az „Oktatás és képzés 2020” kerettel kapcsolatos 2014-es közös jelentésében meg fogja vizsgálni és értékelni fogja annak megállapítása érdekében, hogy szükség van-e a mutatók felülvizsgálatára.

⁽¹⁾ Ahogy fentebb szerepel, az oktatás egységes nemzetközi osztályozási rendszere (ISCED) 1997-ben hét tág kategóriába sorolta az oktatási tevékenységeket (ISCED 0–6). Az ISCED 2011-et 2014-től használják majd valamennyi uniós oktatási adatforrásban, és ez már 9 szintet fog megkülönböztetni. Ez azt jelenti, hogy a felsőfokú oktatáson belül három szintet fognak megkülönböztetni (alap-, mester- és doktori képzés), valamint hogy az alsó és felső középfok határai pontosabban lesznek meghatározva.